ANUL IV. — Nr. 930.

EDIȚIA A DOUA

SAMBATA, 31 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinĕtate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Română! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 30 August 1891.

Reforma școlară în Germania

VII

E o adevĕrată nenorocire modul cum diferitele noastre Ministere introduc reforme în departamentele respective. In cabinetele lor, Domniĭ de la guvern tăuresc la legĭ nouĭ fără ca publicul cel mare, saŭ măcar oameniĭ speciali în materie, să aibă cea maĭ mică ideie despre intențiile și planurile infailibililor legiuitori. Se știe numaĭ că cutare saŭ cutare ministru *lucrează* la o reformă a resortuluĭ sĕŭ. Atât și nimic maĭ mult. La deschiderea sesiunelor parlamentare ne trezim de o dată c'un morman de proiecte de legĭ, de al căror cuprins habar n'am avut până atuncĭ și care se votează saŭ se resping după o discuție maĭ lungă saŭ maĭ scurtă, de obiceiŭ însă sterilă, căcĭ lucrările serioase spre a fi discutate, cer a fi studiate maĭ întâiŭ, ceia ce e imposibil când proiectele de legĭ zac în cartoanele ministeruluĭ până la deschiderea Corpurilor legiuitoare. Noĭ credem că și aceasta este una din cauzele pentru care multele legĭ și dispozițiunĭ ministeriale cu care suntem bine-cuvântațĭ se bat cap în cap.

Tot din această pricină cele maĭ multe reforme sunt pentru marea mulțime și pentru oameniĭ competențĭ maĭ mult niște surprize și încă neplăcute, căcĭ D-niĭ autorĭ aĭ proiectelor de reforme țin prea puțin cont saŭ maĭ de loc de multiplele noastre nevoĭ, de necesitățile reale și de curențiĭ de care e agitată țara.

Alt-fel se petrec lucrurile în Germania. Aceasta o spunem cu riscul chiar de a displăcea acelora care vor ca cu orĭ-ce preț să fim de acum înainte numaĭ originali și să nu ne maĭ sinchisim de cele ce se petrec în Germania, Franța saŭ China. In cea dintâĭ dintre aceste țărĭ se fac de maĭ înainte cunoscute publiculuĭ și specialiștilor reformele ce sunt a se introduce, spre a putea fi din vreme studiate și discutate. Așa a fost și cu legea pensiilor pentru uvrierĭ. — Toate partidele și-aŭ spus părerea din punctul lor de vedere și cu mult maĭ înainte de a fi prezentată Reichstaguluĭ, a fost această lege analizată cu de-amănuntul de către presa zilnică, și de reviste speciale, apoĭ desbătută în întrunirĭ publice, și așa maĭ departe. Foarte rar se'ntâmplă ca vr'un ministru să iea asupra sa marea responzabilitate de a introduce reforme numaĭ după cum îĭ taie capul. In tot-d'a-una sunt consultate comisiunĭ speciale numite anume ca să studieze atât proiectele guvernuluĭ, cât și reala stare de lucrurĭ și nevoile ce se simt. Nu vroim să spunem prin aceasta că reformele germane sunt ceva desăvârșit, în cele maĭ multe cazurĭ însă ele însemnează un pas *înainte*, fie acest pas cât de mic și cât de neînsemnat.

La noĭ din contra — nu ne e frică de contrazicere — reformele ce se introduc maĭ ales de câțĭ-va anĭ încoace, în diferitele ramurĭ ale vieței de Stat înăspresc încă o stare de lucrurĭ care ș'așa e aproape insuportabilă și ne face cele de maĭ multe orĭ să regretăm legile anterioare reformelor. Ba chiar rĕsuflăm când se întâmplă că un reformator să se poticnească și să cază d'impreună cu proiectele sale.

Am spus într'unul din numerele trecute că chestiunea reformeĭ școlare se discută în Germania de anĭ întregĭ. Planurile și intențiunile guvernuluĭ în această privință sunt cunoscute. Constatăm aicĭ în treacăt și cu mare plăcere că și D. Poni s'a decis a rupe cu sistemul vechiŭ și că 'șĭ va publica din vreme proiectele care ar putea fi aduse în discuție publică.

Spre a se face cât se poate maĭ multă lumină în chestia reformeĭ ce e de introdus în învĕțămêntul secundar din Prusia, a fost convocată și o conferință școlară la Berlin. La acest congres ținut la 4 Decembre anul trecut, și zilele următoare, aŭ luat parte vr'o 50 de bărbațĭ dintre ceĭ maĭ competențĭ și care s'aŭ ilustrat pe terenul instrucțiuneĭ publice.

Chestiunele principale puse în desbatere de către ministrul școalelor, D. de Gossler, aŭ fost următoarele:

1) Dacă e de păstrat diviziunea actuală a școaleĭ secondare saŭ se recomandă o contopire *a)* a gimnaziilor clasice cu cele reale, al *b)* a gimnaziilor reale cu școalele reale superioare.

2) Dacă se recomandă o restrângere a cursuluĭ de limbĭ clasice în gimnaziĭ, înpuținêndu-se în asemenea chip oarele de curs în general. Dacă e de introdus într'un mod facultativ limba engleză și a se face obligator desemnul de la clasa a IV-a în sus.

3) Dacă e recomandabilă o restrângere a cursuluĭ de limbă latină la gimnaziile reale, maĭ cu seamă în claseile inferioare.

4) In localitățile unde se află numaĭ un singur soiŭ de școală secondară, gimnaziu saŭ gimnaziu real, se recomandă oare ca alăturea saŭ în locul limbeĭ latine să se maĭ înmulțească în cele 3 clase inferioare, oarele de limbă germană și să se introducă, după trebuința locală încă o limbă modernă?

5) In localitățile în care se află numaĭ școlĭ reale (fără latină) se recomandă oare introducerea limbeĭ latine în cele 3 clase inferioare?

6) Se recomandă oare reducerea numĕruluĭ claselor de la 7 la 6 la Progimnaziĭ, Progimnaziĭ reale și la școalele reale?

7) Având în vedere că mulțĭ părăsesc școala înainte de a o termina, se recomandă oare o încheiere *relativă* a cursuluĭ după 6 anĭ la școalele cu un curs de 9 anĭ?

8) Pentru asigurarea bunuluĭ mers al instrucțiuneĭ publice sunt oare de dorit norme noĭ în ceea ce privește frequenta maximală a claselor?

9) Putem să ne lipsim de examenul de bacalaureat? Dacă nu, sunt de introdus simplificărĭ? Care anume?

10) Ce fel de schimbărĭ sunt de introdus în programa școalelor de profesorĭ pentru învĕțămîntul secondar?

Sfârșitul într'unul din numerile viitoare. **Cer-Negură.**

TELEGRAME

MONT-SOUS-VAUDREY, 29 August. Consiliul municipal a votat 6000 de francĭ pentru participarea sa la înmormântarea D-luĭ Grévy; s'aŭ pus pecetiile pe hârtiiile fostuluĭ președinte.

NEW-YORK, 29 August.—*New-York Herald* anunță că un mare cutremur de pământ a fost ierĭ la San-Salvador la ora 1 și 55 de dimineață. Sunt numeroase victime; pagubele sunt de maĭ multe milioane.

CONSTANTINOPOL, 29 August.—Tevfik Pașa a fost numit ministru al Lucrărilor Publice încul luĭ Mahmud Pașa numit guvernator general al Creteĭ.

BOALA CARMEN-SYLVEĬ

VENEȚIA, 29 August. — *Starea Regineĭ Românieĭ este staționară, dar cu o tendință spre maĭ bine.*

Congestia învelișuluĭ măduveĭ spinăreĭ provoacă durerĭ periodice la ceafă și la picioare.

Boala va fi lungă; modificările în starea augusteĭ bolnave se vor manifesta în mod ușor.

Doctoriĭ consultațĭ continuă vizitele lor.

Manevrele Armateĭ Franceze

VANDEUVRE, 29 August. — D-nu de Freycinet a oferit un dejun Generalilor și atașaților militarĭ străinĭ. El a rostit o alocuțiune zicênd că scopul manevrelor actuale a fost de a'șĭ da seama de funcționarea comandamentuluĭ superior; acesta este asigurat ca și acela al corpurilor de armată și al diviziilor. Ministrul a anunțat că în anul viitor va face pentru prima oară manevre cu trupele teritoriale. El a sfătuit pe Generalĭ, să continue silințele lor în vederea perfecționăriĭ armateĭ, care este un element principal al influențeĭ franceze în lume. Progresul armateĭ probează că guvernul Republiceĭ este capabil de fapte marĭ.

Nimenĭ nu se maĭ îndoiește azĭ, a zis D. de Freycinet, că noĭ nu suntem tarĭ, vom dovedi că suntem înțelepțĭ. Vom ști să păzim în noua noastră situațiune liniștea și demnitatea, care în zilele negre aŭ pregătit ridicarea Franțeĭ. Ministrul a urat bună-venire atașaților militarĭ străinĭ, a căror prezență este un stimulent pentru Franța și o dovadă de dispozițiunĭ pacinice, carĭ aŭ prezidat la aceste preparative marĭ.

Generalul rus Fredericks, decan al atașaților militarĭ a rostit cuvinte călduroase la adresa D-luĭ de Freycinet, generalul Saussier, a frumoaselor trupe franceze și a vitejilor sĕĭ șefĭ.

Conferințele învĕțătorilor

Importanța acestor întrunirĭ didactice este netăgăduită. Unificarea metodeĭ de învĕțămênt prin o consfătuire a maĭ multora este o cerință a școaleĭ de prima linie. Cercul restrâns al învĕțătorului de sat, căpătând noĭ principiĭ de experiență în câmpul școaleĭ, este mult regenerat și factorul învĕțămêntuluĭ sătesc, se vede însoțit de un noŭ zel, în munca sa culturală.

Timpul însă când se țin aceste conferințe, fiind nepotrivit, multă din importanța lor este întunecată. Pe de oparte căldurile cele marĭ care numaĭ stimulent nu bagă în om; iar pe de alta interesele ce leagă pe învĕțător de familia sa — acum în timpul lucruluĭ, sunt motive,— care sustrag foarte mult atențiunea sa de la aceste ocupațiĭ ce iar aduce niște rezultate în binele școaleĭ.

Dacă însă am trece peste acestea, care drept vorbind maĭ tot-d'a-una ne ies în cale apoĭ un folos, vĕdit chiar, tot s'ar extrage, dacă însă s'ar da conferințelor un caracter mult maĭ metodic și didactic. Chipul de care se face uz, azĭ este maĭ mult științific punct de vedere care maĭ bine s'ar desvolta prin aceea a se pune în mâna fie-căruĭ învĕțător niște cărțĭ, fără a maĭ cheltui din micul salariŭ, stând departe de familia sa.

Eŭ aș crede ca conferința să fie redusă la niște lecțiunĭ de probă — model, și numaĭ în urma fie-căreia din ele să fie o critică *didactică-metodologică*. In această critică, chestiele personale să nu aibă loc câtuși de puțin, căcĭ aceasta coboară nivelul unor ast-fel de încercărĭ. In scopul acesta va fi nevoie de o școală primară, cu care să se facă aceste experiențe didactice. Timpul ținereĭ conferințelor ar fi decĭ maĭ potrivit între 20 August și 1 Septembre. In această epocă școalele din orașe sunt deja deschise; lucrul se simplifică și maĭ mult, când știm că orele de clasă sunt numaĭ a. m., și maĭ cu seamă în acel timp prelegerile școlare se reduc la niște simple repetițiunĭ ale claselor anterioare.

La o școală de aplicație, de pe lângă școalele normale ar fi și maĭ nemerit. Eleviĭ acestor școale fiind deprinșĭ cu un regim pedagogic maĭ frecuent, de sigur, ar înlesni și maĭ mult câmpul acestor experiențe metodice. Fiind supraveghiate zilnic de profesorul de pedagogie și Directorul școaleĭ normale, pe de-o parte, iar pe de alta de institutorul respectiv prea just, s'a făcut un curent didactic deosebit; acĭ un dascăl fără metodă se vede în poziție cam ridicolă, fiind nepreparat, căcĭ copiiĭ îl pricep că nu știe a preda, și în cazurile cele maĭ dese în mintea copiluluĭ este pusă în dubiu capabilitatea dascăluĭ sĕŭ. Cu chipul acesta conferențiarul ar fi nevoit a fi și maĭ bine pregătit; ar lua cuvîntul numaĭ ceĭ maĭ competințĭ — aceia care în adevĕr ar folosi cu luminele lor pe ceĭ care'l ascultă.

Cazul acesta îl luaĭ numaĭ pentru conferințele din raionul uneĭ școale normale; pentru cele-lalte e bine la orĭ-ce școală primară. Numaĭ cu modul acesta am fi scutițĭ de unele discuțiunĭ netolositoare, ce în genere aŭ loc la aceste întrunirĭ. Metoda s'ar stârni în educatorul satuluĭ ce-va maĭ bine ca până acum, și sacrificarea sumeĭ ce învĕțătorul o cheltuește cu acéstă ocazie, ar folosi și luĭ însușĭ și societățeĭ.

Chestiunile științifice le poate deslega orĭ-ce om citind cărțĭ; maĭ cu seamă când e vorba de un individ ca învĕțătorul, căruia îĭ sunt date maĭ toate mijloacele d'a se lumina și singur.

Imprejurarea d'a bate apa în piuă — cu câte un subiect două, treĭ zile — fără a eși la un rezultat satisfăcător, ar fi înlăturată și luminatorul țăranuluĭ ar deveni maĭ folositor. **G. Țeranul.**

TĂLHĂRII TURCEȘTI

SOFIA, 29 August.—*Agenția de Sud* (Atena), anunță din Salonic că șeful tâlharilor carĭ aŭ prins pe D. Sollini este bulgar; că a dat din rĕscumpĕrarea D-luĭ Sollini 170 lire pentru școlile bulgare din Macedonia. Se crede că Bulgaria protege pe tâlharĭ într'un scop politic.

Ca rĕspuns la această știre *Agenția Balcanică* din Sofia publică un comunicat care zice că depeșa *Agenției de Sud* a produs în Bulgaria ilaritate. Bulgariĭ sunt convișĭ că lumea politică europeană va aprecia această știre după dreapta sa valoare.

CERȘETORIĬ

De la o vreme nu poțĭ să facĭ treĭ pașĭ, fără să-'țĭ iasă înainte vr'un cerșetor, care 'țĭ întinde mâna cerându-țĭ mila cu glas plângător. Se pare că toțĭ mizerabiliĭ, schilozii, ciungiĭ și ologiĭ și-aŭ dat întâlnire în Bucureștĭ.

De multe orĭ pe aceiașĭ stradă sunt postațĭ maĭ mulțĭ la intervale și când scapĭ de unul, altul îțĭ ese înainte, orĭ te strigă pe la spate.

Spectacolul e tris și nevrednic pentru capitala uneĭ țărĭ ce are pretenția de a fi civilizată.

Aci ciungiĭ 'țĭ arată coastele goale și pârlite de soare! colo ologiĭ se târăe pe șale și pe mâinĭ, cu capul în jos, maĭ dincolo alțĭ nenorocițĭ se prăjesc la soare și cu glas plângător 'țĭ atrag atenția și le vezĭ ranele scîrboase, din care de multe orĭ curge puroiul infect. Iși arată ranele și schilodenia, ca să înduioșeze publicul și să 'l facă să le dea ceva de milă.

Spetacolul acestor nenorocițĭ pe cât e de trist, pe atâta e de grețos. Cu toate acestea sunt vrednicĭ de milă și trebue făcut ceva pentru mizeria lor.

Dar pe lângă aceste schilodeniĭ, stîrpiturĭ și monstruozitățĭ omenești, maĭ mișue prin Capitală o mulțime de indivizĭ sănătoșĭ și voinicĭ, ce întind mîna. Pe bulevardul Elisabeta, aproape de grădina cișmegiu, sunt lunĭ de zile de când îțĭ esce înainte din când în când un bătrân nalt și voinic, cu o lumânare de ceară în mână, cerându-țĭ să-'ĭ daĭ ceva, că 'ĭ-a murit un copil și n'are cu ce să 'l îngroape. De aceștia sunt mulțĭ.

Alțiĭ intră prin curțĭ și case, și nu te lasă în pace până nu le daĭ pomană; de nu vĕd pe nimenĭ, pun mâna pe cele ese înainte.

Eĭ bine, trebue pus capăt cerșetorieĭ ce face progrese în capitala Țăreĭ. Această etalare de cerșetorĭ și schilodeniĭ nu e de loc spre lauda noastră. Ediliĭ noștri, carĭ se fac în patru și cheltuesc fără milă, când e vorba să facă fântânĭ luminoase și alte lucrurĭ de lux, ar trebui să se îngrețoșeze singurĭ, când trec pe lângă cerșetoriĭ buboșĭ și infecțĭ, pe lângă stîrpiturile și monstruozitățile omenești. Poliția în interesul siguranțeĭ publice, ar trebui să pue capăt cerșitorilor sănătoșĭ și în stare de a munci.

Noĭ cerem să se ia mĕsurĭ urgente. Să se numească o comisie, care să adune și să cerceteze pe toțĭ cerșetoriĭ. Ceĭ vrednicĭ de caritatea publică să fie internațĭ într'un azil; iar ceĭ sănătoșĭ să fie pușĭ la muncă. Forturile, canalizările, [illegible] nevoe de brațe. Să'ĭ facem [illegible] după urma munceĭ, [illegible] cerșetorit. [illegible]

Bîlciul Rîureni

Acest bîlciŭ se găsește cu totul încheiat; oborul de vite a început, de și sub niște auspiciĭ cu totul defavorabile. Este cunoscut că, partea cea maĭ importantă a unuĭ bîlciŭ, aceea care formează inima și renumele luĭ, este tîrgul de vite. Și după cum bîlciul are un tîrg de vite maĭ mic saŭ maĭ mare, cu atăt va fi maĭ puțin saŭ maĭ mult important. Cine nu cunoaște saŭ n'a auzit de tîrgul de la Călărașĭ saŭ de la Buzĕŭ, tîrgurile cele maĭ importante din Muntenia prin vitele cele maĭ bune carĭ vin aci spre vênzare? Bîlciul Rîurenĭ a fost și el odinioară cel maĭ mare și cel maĭ vestit tîrg al Romănieĭ; numaĭ la acest bîlciŭ se găsiaŭ aceĭ caĭ vestițĭ micĭ la talie, însă ceĭ maĭ iuțĭ, ceĭ maĭ bine făcuțĭ la sadul lor și ceĭ maĭ pietroșĭ.

Numaĭ la acest bîlciŭ se găsiau caiĭ ceĭ maĭ imbuestrațĭ. Astă-zĭ și rasa cailor a degenerat și numĕrul lor s'a împuținat. A rĕmas numaĭ vitele cornute, carĭ maĭ daŭ ceva viață bîlciuiuĭ.

Pe lângă alte multe neajunsurĭ, carĭ isbesc în comerciul acestuĭ bîlciŭ, de vr'o doĭ treĭ, anĭ încoa, a început a se schimba și zilele de obor de vite. Aceasta aduce cea maĭ mare pagubă la 29, 30 și 31 August, mergea și până la 1 Septembre. Anul trecut, oborul a fost la 24, 25 și 26 August; ast-fel că vânzarea a fost din cele maĭ slabe. Când aŭ venit vitele în obor, nu eraŭ destuĭ cumpărătorĭ; și când aŭ venit negustorĭ. nu maĭ aveaŭ ce cumpăra. Se înțelege ce fel de tîrg a fost acesta.

Administrația de Vîlcea a căutat oarecum, el anul acesta oborul de vite să se facă la timpul obicĭnuit. De și s'a făcut publicațiunĭ atât în acest județ, cât și în cele-l'alte, d'abia a putut reuși ca numaĭ vitele locuitorilor din Vîlcea să intre în obor pe ziua de 27 August. Aceasta a adus o îmbunătățire mică oboruluĭ. Răul cel maĭ mare însă a fost, că vitele din cele-l'alte județe vecine aŭ venit cu treĭ și patru zile maĭ 'nainte de 27 August. Vînzările s'aŭ făcut p'afară din bîlciŭ, pe la gura Sîmniculuĭ, la podul Bistrițeĭ și pe valea Govoreĭ. Ceĭ maĭ mulțĭ negustorĭ țineaŭ calea țăranilor p'aci și vênzările se făceaŭ în profitul cumpărătorilor.

Acest neajuns prin schimbarea zilelor de obor, se vede la o mulțime alte bîlciurĭ; el aduce cea maĭ mare pagubă vênzătorilor și adevĕraților negustorĭ. Este însă o speculă nerușinată în mâna unor giambașĭ, carĭ prin înșelăciune, priu monede falșe chiar, caută a cumpăra vite fie chiar și fără bilete. Să vede că administrația nu cunoaște acest fel de târg, saŭ de vânzărĭ; saŭ dacă 'îl cunoaște, nu are mijloace de al împedica. Legea comunală oprește vênzarea vitelor făcută în mod ilicit; vênzarea se va face în târgurĭ, bâlciurĭ saŭ în raionul comuneĭ și trebue să poarte viza primărieĭ respective. Ar fi bine ca ceĭ în drept să ia mĕsurile cele maĭ serioase contra acelora carĭ fac asest soiŭ de comerciŭ.

Vorbiam de neajunsul cel mare, ce îl aduce bâlciurilor variațiunea zilelor pentru oborul de vite. Cred cea maĭ nemerită și cea maĭ practică idee, ca Ministeuul de Internesă în tocmească un tabloŭ synoptic de toate bâlciurile din țară și care să coprinză în modul cel maĭ esact zilele pentru oborul de vite. Acest tabloŭ să se distribue la toate primăriile și în acelaș timp se vor impune tutor debitanților de bĕuturĭ spirtoase din comune și cătune a'l avea fie-care în prăvălia sa cartonat și pus în părete. Cârciumarul saŭ orĭ-care altă persoană să și-l procure de la primărie pe un preț cât se poate de mic. S'ar maĭ putea adăoga în dosul acestuĭ tabloŭ și câte-va articole ca extras din regulamentul ce ar trebui să se facă prntru bâlciurĭ și târgurĭ, și în care s'ar prevede penalitățĭ acelora, carĭ sub orĭ-ce formă ar, căuta să aducă vre-o schimbare în zilele anume destinate pentru bâlciu și obor de vite.

Din Bravița

PROFILURI

TIMOTEIŬ

Un diavol joc voind să-șĭ bată,
Când l-a vĕzut p'al groapeĭ prag,
I a pus luĭ Timoteiŭ în minte
Că uneĭ fete-a căzut drag.

Și-acuma altă grijă n'are
Din zorĭ și până la'nnoptat
De cât să facă socoteală
Că-ĭ numaĭ bun de însurat;

Restălmăcind poveștĭ bătrâne
Din vremea urșilor codanĭ,
Incearcă singur să se'nșele
Ștergând cu zecile de anĭ.

Dar, vaĭ, iluziile sale
Nu pot prea tare să se'ntindă:
Urcând din întâmplare ochiĭ,
Ișĭ vede chipu'ntr'o oglindă.

Și speriat de sluta-ĭ mutră
Se trage patru pașĭ 'napoĭ:
—„Ea... toțĭ îmĭ spun că e un înger—
„Eŭ... seamăn bine a strigoiŭ!"

Kix.

Post-scriptum

Cățĭ Timoteĭ roiesc în juru-mĭ
Șĭ'nțelepciunea 'și-o colindă!
Nenorocirea însă este
Că nu-șĭ vĕd chipul în oglindă.

K.

Suprimarea Serviciuluĭ Poștal

Următoarea petițiune a fost expediată astă-zĭ Direcțieĭ Generale a Telegrafelor și Poștelor, de către Comercianțiĭ Piteștenĭ.

Domnule Director,

De maĭ mulțĭ anĭ, aveam o poștă la trenul care pleacă din Bucureștĭ la orele 2 și 45 p. m. și ajungea în Piteștĭ la orele 6, care era atât de utilă intereselor particulare și în special nouă comercianților; acum printr'o dispoziție a aceĭ Onor. Direcțiĭ, dispoziție care pe cât de nemotivată pe atât de dăunătoare comercianților Piteștenĭ, vagonul poștal al acestuĭ tren a fost desființat încă din luna Maĭ acest an, ast-fel că suntem redușĭ numaĭ la o singură poștă pe zi pentru linia Bucureștĭ, adică aceia a trenuluĭ care sosește la 11 ore a. m.

Și cum scopul aceĭ onor. Direcțiĭ era de a ne înlesni cât maĭ mult comunicația postală cu centrul țăreĭ, acum vedem din contra că ni se desființează și ceia-ce avem, fără ca Direcția să se gândească că comerțul suferă mult din această cauză, lucru care a determinat pe subsemnațiĭ, ca instituițĭ într'un comitet să cerem stăruitor D-stre reînființarea vagonuluĭ postal la acel tren, atât de util populațiuneĭ și comerțuluĭ dupe linia Bucureștĭ Vêrciorova și în special nouĕ comercianților Piteștenĭ, care suferim maĭ mult din această cauză, și sperăm că vețĭ bine-voi ca luând în considerație justa noastră cerere, să revenițĭ asupra primeĭ deciziunĭ, redându-ne cât de urgent poșta, binevoind a cunoaște că comercianțiĭ Piteștenĭ vĕ vor fi recunoscătorĭ pentru acéstă faptă.

(Urmează semnăturile a 85 comercianțĭ.)

INFORMAȚIUNI

Orașul este împodobit cu steagurĭ, pentru serbătoarea de astă-zĭ: aniversarea luăreĭ Grivițeĭ.

—※—

Acum cât-va timp marinariĭ noștri făcênd încercărĭ cu o torpilă goală la Constanța, spre a o dirija către un vapor; torpila dupe ce a mers cât-va timp în acea direcție a apărut de vr'o două orĭ la suprafața apeĭ și pe urmă a dispărut fără să maĭ poată fi găsită.

Oficeriĭ superiorĭ aŭ început acum din noŭ căutarea aceleĭ torpile, și aŭ oferit un premiŭ pentru cel ce o va găsi.

De și ceĭ maĭ bunĭ scufundătorĭ s'aŭ încercat, nicĭ unul n'aŭ reușit a o găsi.

Se va face acum niște cercetărĭ cu aparatele de scufundare.

—※—

Comitetul organizator al congresuluĭ de la Giurgiu roagă pe D-niĭ studențĭ să se grăbească a a se înscrie în numĕr cât maĭ mare pentru congres care va avea loc la 5, 6 și 7 Septembrie.

Inscrierile se fac până la 1 Septembrie irevocabil la societatea *Unirea* calea Victorieĭ 54, de la 9-11 a. m. și de la 4-6 p. m.

Mandatele se pot trimete către O. Bobulescu saŭ E. Pantazi la societatea studenților *Unirea.*

Plecarea la congres va fi la 5 Septembrie, orele 8 dimineața.

28 August, 1891

—※—

Lucrările pentru curățirea basinuluĭ din port de la Giurgiu, vor fi terminate abia peste o lună când se crede că se va face și inaugurarea acestuĭ bazin.

—※—

In urma măsurilor luate de secțiunea camereĭ de comerciŭ din R.-Sărat comerciul ilicit cu cereale a fost înpiedicat prin comunele aceluĭ județ.

—※—

Primim plângerĭ contra casieruluĭ din gara Piteștĭ asupra căruia atragem atenția D-luĭ Director al căilor ferate.

Așa ni se spune că zilelele trecute un cărutaș îĭ adusese o sumă de peste 400 de francĭ ca să poată scoate niște marfă ce sosise cu viteza mare. In loc să i-o elibereze, i-a aruncat baniĭ jos spuind că de ce *îĭ întrerupe conversația.* Și bietul cărutaș după o așteptare de 3 ore s'a ales cu baniĭ pe jos și cu o înjurătură surugiască.

Când a părăsit gara cărutașul spunea celor-l'alțĭ camarazĭ aĭ luĭ: *Domnul casier știe să înjure maĭ bine ca mine.*

—※—

Membriĭ societățeĭ universitare *Unirea* sunt convocațĭ în ședință extra-ordinară în seara de Marțĭ, 2 Septembre, pentru a se alege unul din membri care va reprezenta Societatea la congresul universitar din Giurgiu.

—※—

Serbările societățeĭ Preseĭ aŭ început ierĭ și aŭ avut un adevĕrat succes.

Lume foarte multă.

Seara grădina era splendid iluminată și jocurile de apă aŭ fost prea frumoase.

Serbările vor continua până Duminecă în toate zilele.

Prețul intrărilor va fi de azĭ înnainte **50 banĭ de persoană.**

—※—

In ședința sa din 2 (17) Iunie 1891, comitetul societățeĭ pentru cultura și literatura română în Bucovina, a luat hotărîrea, de a urma cu conferințele, pe care societatea le-a fost arangiat până acum în decurs de maĭ mulțĭ anĭ. In acest scop comitetul s'a adresat către maĭ mulțĭ D-nĭ din Cernăuțĭ cu rugarea, de-a ținea în timpul ierneĭ 1891—92 câte-o conferință despre vre-o cestie științifică saŭ culturală.

—※—

D-niĭ membriĭ, alești pe facultățĭ, în comisiunea pentru confederațiunea balcanică, sunt invitațĭ să se întrunească în localul societățeĭ *Unirea,* Calea Victorieĭ 54, Lunĭ, 2 Septembre, spre a hotărî linia de conduită în discuțiunile că se vor urma, în Bucureștĭ, cu delegațiĭ studenților de la cele-l'alte universitățĭ din peninsula balcanică.

—※—

Un abonat al nostru, ne scrie că Unguriĭ trec pe la Turnu-Roșu și pe la Rîul-vaduluĭ fără pașaport. Ce zice D. ministru de interne?

—※—

D. protesor Dr. N. Manolescu (oculistul) sosește în capitală mâine Sâmbătă dimineață 31 August.

—※—

Un copil ca de vr'o 8 anĭ, care șade în strada Academieĭ în etajul al II-lea, văzînd o ușe cu giamurĭ mate, a voit a o deschide și pentru că acea ușă da pe un balcon nefăcut, copilul a căzut, însă din norocire, a căzut pe un balcon de la etagiul I fără a se răni.

—※—

Societatea de dare la semn „Bucureștĭ," va ține și în anul acesta concursul general al trăgătorilor în zilele de 14 și 15 Septembrie st. v. Sunt destinate maĭ multe premiĭ de argintărie și alte obiecte pentru ceĭ ce se vor distinge.

Serbarea se va încheia cu un banchet și petrecere cu muzica.

Amatoriĭ carĭ nu fac parte din societate sunt admișĭ la concurență și la banchet.

—※—

A apărut: **Considerațiunĭ asupra trepanațiuneĭ apofisermastoide** de D. *Dr. Drujescu.*

—※—

Curs de limba germană, de *M. Berar,* profesor la școala superioară de resboiŭ și la Liceul Mateiŭ Basarab.

(Carte didactică, aprobată de onor. Minister al Instrucțiuneĭ și de onor. Minister de rĕsboiŭ.)

Se compune din 6 volume:

Vol. I. *Etimologia germană* Ed. 2.
Vol. II. *Sintaxa germană.* Ediția 2.
Vol. III. *Chrestomatia I.* Fraze și texte ușoare. Ed. 2.
Vol. IV. *Chrestomatia II.* Fraze și texte alese. Ed. 2.
Vol. V. *Vocabular german-román.* Ed. 1.
Vol. VI. *Vocabular román-german.* Ed. 1.

Depozit general la librăria Th. Ioanițiŭ, Str. Șelarĭ 18, Bucureștĭ.

—※—

Sub tipar, va apare la 1 Oct. 1891: *Calendarul școaleĭ,* pe 1892. (Anul 6.) de M. Berar, profesor.

(Autorizat de on. Minister de Instrucțiune și de Domeniĭ.)

Anunciurĭ de cărțĭ și informațiunĭ, a se adresa la autor, Liceul Mateĭ Basarab.

E. DAUDET

VAGABONDUL

Infundat în iarbă, printre crucile mormintelor un om era culcat pe spate, cu mâinile căpătâiŭ, cu fața adăpostită de o pălărie veche. Imbrăcămintea-ĭ toată era veche și ruptă. Era un vagabond, venit nu se știe de unde, care se trântise în iarbă să se odihnească.

Dormea.

*

Pe portița cimitiruluĭ intră o fată de țĕran, tristă, cu fața galbenă, cernită.

Cu pas domol, cu trupul îndoit merge printre morminte.

Se apropie de locul unde doarme vagabondul, îl vede și se sperie. Dar maĭ la urmă 'șĭ ia inima în dințĭ, se apropie, se pleacă și 'l scutură de umăr:

— Domnule, Domnule.

Vagabondul nu se clintește, dar deschide ochiĭ și se uită la ea somnoros. Pe urmă o întreabă:

— Ce vreĭ?

— Fiĭ bun și te du mai încolo.

— Dar de ce?

— Pentru că vreaŭ să mĕ rog aci.

— De ce tocmaĭ aci?

— Pentru că te-aĭ culcat pe mormêntul mameĭ.

Vagabondul se întoarce și citește pe cruce:

Aci se odihnește Maria Lescot.

Atuncĭ vagabondul sare drept în sus,

— Eștĭ fata Marieĭ Lescot, Ilenuța?

Fata tresări.

— Aĭ cunoscut pe mama? întrebă ea neștiind ce să crează.

El rĕspunse liniștit:

— E mult de atuncĭ, eraĭ copilă, eŭ eram soldat. Am fost dat în cvartir la părințiĭ D-tale. Pentru eĭ eram și sunt un necunoscut, pe care n'aŭ să 'l maĭ vază. Dar țiŭ bine minte priimirea lor și numele dupe cruce 'mĭ-aduc aminte zile bune... Roagă-te și iartă-mĕ că un moment m'am odihnit pe un loc care e numaĭ al D-tale.

Și se duse de șezu maĭ încolo, cu coatele pe genuchĭ, cu fruntea în mâinĭ.

Jeana a îngenuchiat și s'a rugat. Când era să plece, vagabondul 'ĭ-a spus:

— D-șoară, 'mĭ daĭ voe să viŭ cu D-ta să 'mĭ daĭ ceva de mâncare? Nu maĭ pot de foame..

*

Vagabondul e la masă într'o casă din sat. Pe masă e bucată de slănină, brînză, pîine și cidru. Vagabondul nu mănâncă, devorează: I se pare că mănâncă cine știe ce bunătățĭ; așa e de flămând. Jeana stă de o parte și 'l privește...

După ce s'a săturat, vagabondul a întrebat'o:

— De mult a murit mama D-tale?

— De treĭ anĭ.

— De ce boală?

— De supărare că 'șĭ-a pierdut bărbatul.

— A murit și el?

— Nu, dar și-a uitat datoriile.

Intr'o zi și-a părăsit nevasta și copila ca să se ducă după alta.

— L'a ertat rĕposata?

— Nu, înainte de a muri l'a blestemat.

— Dar D-ta tot ca i-aĭ făcut? L'aĭ blestemat și D-ta?

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

FELIX DE STEYNE

(15)

Misterul de la Turnul Eiffel

VI

Conv[illegible]cența Jeaneĭ maĭ e odată compromisă

Fizionomia Jeaneĭ se descompusese grozav. Se rĕsturnase pe spatele scaunuluĭ, cu fața albă ca păretele, cu ochiĭ zgîițĭ ca subt impresia uneĭ spaime neașteptate, cu brațele date îndărăt, par'că să se agațe de ceva.

Doamne! zise ea cu glasul jumĕtate.

Și se sculă să se ducă să o ajute.

Atuncĭ o vĕzu că se uită țintă spre Randel.

Tînĕrul și el se uită la ea maĭ tot cu atâta spaimă ca și ea.

— Dar ce este? strigă D. Labrunny. Jeano, fata mea, ce aĭ?

Și D-na Fontanes bîlbîi:

— Ochiĭ aceștia!... ochiĭ aceștia!...

Ea spuse aceste vorbe de cincĭ șase orĭ, glasu-ĭ slăbia treptat. Apoĭ pleopele-ĭ se închiseră, capul i se plecă și nu se maĭ auzi de cât un hîrîit surd.

Doctorul murmură.

— E o criză de catelepsie.

Bolnava fu dusă în odaia eĭ.

— Iartă-mĕ, dragă prietene, zise nenorocitul tată luĭ Randel.

Masa se termină trist.

Și se duse cu doctorul în catul de sus

Randel, împovîrat, cu capul în jos, părăsi pavilionul cu pasul țeapăn al unuĭ automat.

VII

Doctorul Ferreol recomandă fără să vrea pe un care-care Durandeau

După această criză nouă a tinereĭ, a venit un somn agitat în care visa cu glas tare, dar vorbind neînțeles.

Și numele luĭ Henric venea des pe buzele eĭ.

Doctorul stete toată noaptea lângă ea cu D. Labruny care vrea să fie de față, când s'o scula.

Agitația Jeaneĭ a ținut până la miezul nopțeĭ; apoĭ a adormit greŭ. Nu maĭ visa, saŭ cel puțin nu maĭ fu auzită.

A deschis ochiĭ pe la 7 dimineața.

— Henric! murmură ea deșteptându-se.

Și ochiĭ i se umplură de lăcrămĭ.

— Fata mea! strigă D. Labruny, dând fuga la ea.

— Staĭ! zise doctorul, apucându-l de braț. Ea plânge, e semn bun; dar după fizionomia eĭ vĕd că memoria îĭ e tot nelămurită.

In adevĕr, părea că D-na Fontanes nu băgase măcar de seamă nicĭ mișcarea tatăluĭ eĭ și nicĭ exclamarea luĭ dureroasă.

Plângea pe tăcute, ca unĭĭ copiĭ nervoșĭ, a căror deșteptare e întovărășită de o întristare neagră, ce sbucnește în lăcrămĭ.

— Adevĕrat că crezĭ că nu'șĭ aduce aminte? întrebă pe doctor D. Labruny, căruia îĭ tremura glasul.

— E ceva, dar abia se poate băga de seamă, rĕspunse D. Ferreol. Jeana simte că s'a petrecut ceva în viața eĭ, dar nu poate să-șĭ dea seama. De aĭ întreba-o— și să te ferești a face una ca asta în momentul aeesta — n'ar fi în stare să rĕspunză.

— Doamne! Doamne! murmură tatal doborît; are să'șĭ vie vre odată în minte fata mea?

— Am speranță mare, zise doctorul, și vom lua mĕsurĭ să facem să fie maĭ de grabă. Casa D-tale de țară de la Passy e în stare bună?

— Da, rĕspunse D. Labruny; era să ne mutăm acolo pentru restul vereĭ, când s'a întîmplat nenorocirea.

— Eĭ bine, trebue să mergem acolo.

— Vom pleca chiar astă-zĭ.

— Nu maĭ aștepta; spune să pue caiĭ la trăsură și plecațĭ de cum s'o îmbrăca Jeana.

La ceasurile nouă, trăsura era dinaintea pavilionuluĭ și inginerul îngrijă de urcarea Jeaneĭ.

Randel, care de la fereastra biurouluĭ vĕzuse puindu-se caiĭ la trăsură, se sculase brusc când D na Fontanes eși pe peron la brațul tatăluĭ eĭ.

Ochiĭ luĭ străluciaŭ extraordinar și urmări mișcările tinereĭ fără să 'șĭ dea seamă că curiozitatea luĭ era aproape necuviincioasă.

Din fericire nicĭ fata nicĭ tatăl eĭ nu 'ĭ băgase de seamă privirile arzătoare. D. Labruny era prea ocupat, prea preocupat să așeze pe Jeana în trăsură și biata tînără ținea cu melancolie capul în jos.

Nașul eĭ îĭ vorbea afectuos, îĭ spunea că are să 'ĭ fie maĭ bine la țară, căută să 'ĭ ațîțe încet spiritul adormit.

Inainte de ce să plece, inginerul se duse la biuroŭ. Dete mîna funcționaruluĭ sĕŭ.

— Prietene, zise el. eștĭ stăpîn absolut pe uzină. Probabil că nu voiŭ veni pe aci câte-va zile, dar pentru moment n'are ne voede instrucțiile mele. De te va încurca ceva, să 'mĭ scriĭ. Din nenorocire, nu pot să 'țĭ spuĭ să viĭ pe la noĭ; doctorul nu ne lasă să primim vizite.

Tînĕrul bîlbîi câte-va cuvinte, ca să 'șĭ arate devotamentul.

— Inutil, zise D. Lebruny întrerupîndu-l; știŭ că afacerile mele sunt în mîinĭ bune și de maĭ am de adăogat vre-o observație, e să nu te obosești peste mĕsură. Alt-fel, în ce privește lucrul atelierelor, poțĭ să te lașĭ cu totul pe seama contramaestruluĭ... Ah! uitam... Erĭ am primit o scrisoare ce 'mĭ recomanda un desenator copist. Il cheamă Durandeau. Dacă vine în lipsa mea, ia-l numaĭ de cât și dă-ĭ de lucru ce veĭ crede. Cel ce 'mĭ-a scris, afirmă că e un om de tot vrednic de interes.

Inginerul plecă; dar îndată se întoarse și adăogă:

— Intreabă-l de are nevoe de banĭ și în cazul acesta te autorisez să-ĭ daĭ ceva înainte.

D. Labruny se urcă în trăsură și șezu lângă fie sa. Vizitiul atinse calul, care porni repede.

Privirea luĭ Randel se ținu după trăsură până la poartă. apoĭ, când nu o maĭ vĕzu, se trînti în scaun.

D. Ferreol, după ce 'ĭ-a dat cu mîna o bună ziuă pe care el nu o vĕzu, eșĭ și fu tare mirat când vĕzu trăsura oprită la douĕ-zecĭ de metri.

Crezu că s'a întîmplat ceva și dete fuga la trăsură.

(Va urma)

— Mama m'a pus să jur că n'am să'l iert nicĭ odată. Amintrerĭ de ce l'așĭ ierta? Nicĭ odată nu m'a sărutat și i-am auzit de nume numaĭ cu lacrimile și desperarea mameĭ....

Pe când fata vorbia ast-fel vagabondul lăsase capul în jos. A voit să spue ceva, dar vorbele i-aŭ rămas pe buze.

— Vreĭ să te culcĭ în coșar? 'L-a întrebat fata. Sunt pae proaspete.

— Nu mulțumesc, rĕspunse el sculându-se.

— Vreĭ să plecĭ fără să te odihneștĭ?

— Da, sunt așteptat în oraș.

Fata nu stărue. Vagabondul pornește cu pas greŭ spre ușă. Dar când să treacă pragul se pri și îĭ zise foarte umilit:

— Vreĭ să mĕ milueștĭ cu o sărutare?

Ea înaintează și îĭ întinde fruntea. Buzele tremurătoare ale vagabonduluĭ o ating ca pe niște moaște.

Atuncĭ mâinile luĭ se unesc cu un gest disperat pe care fata nu'l înțelege. Ea numaĭ că'l vede că plânge.

El, fiindu-ĭ rușine de lacrimile sale: zise:

— Am avut și eŭ o fată care semăna cu D-ta.

Și se duse.

Fata se uită după el cum se depărtează și murmură înduioșată:

— Bietul om!

Familiile carĭ ard de dorință ca copiĭ lor de clasele primare, liceale saŭ comerciale, să-șĭ câștige învățătură și educațiĭ bune, le recomandăm pensionul de băețĭ al D-luĭ Eniŭ Bălteanu (calea Moșilor 138), care e un adevĕrat institut, cum trebue să fie. Directorul, om cu studiĭ academice speciale și cu esperiență în ale școaleĭ, îșĭ împlinește cu sfințenie datoria de educator, după cum a dovedit cu fapte nu cu vorbe și dupe cum părințiĭ s'aŭ încredințat eĭ înșișĭ în persoană. Pentru băețiĭ carĭ urmează la școala de comerț, D-l director a luat acum de asociat pe D-l Fl. Crasan, profesor la școala comercială, care, ajutat de medidatorĭ, va veghia de aproape pe aceștĭ școlarĭ atât la pension cât și la școală. Școlariĭ primarĭ daŭ examen la școala statuluĭ, iar ceĭ gimnasialĭ urmează cursurile în Institut saŭ la școalele publice, după voința părinților. Cursurile claselor ce se fac în Institut sunt conforme programelor ministeriale. Eleviĭ acestor cursurĭ învață să vorbească limbele francesă, germană și chiar greacă dacă o cer părințiĭ. Afară de acestea, aci sunt musică, gimnastică, grădină de copiĭ, etc. Familiile se pot încredința de buna stare a institutuluĭ, vizitându-l orĭ câud, un astfel de pensionat e o bine facere pentru noa generație, de acea ne face o deosebită plăcere recomandându-l celor în drept.

ULTIME INFORMAȚII

Știrile sosite din Veneția pe cale neoficială anunță o ușoară îmbunătățire în starea Regineĭ Elisabeta.

Se comentează mult faptul că Regele Carol nu se prea silește a alina prin prezența sa suferințele Regineĭ.

—✠—

Din Iașĭ se scrie *Lupteĭ* că judecătorul de instrucție Miclescu, în neunire cu rechizitorul definitiv al prim-procuroruluĭ Sadoveanu, a dat ordonanță de neurmărirea D-luĭ Țoni pentru atentatul comis contra D-luĭ Eugen Ionescu că „nu crede că D. Țoni a avut intențiunea de a 'l omorî“ și de faptul că glontele a intrat în partea de sus a păreteluĭ, ceea-ce ar dovedi că revolverul a fost îndreptat în sus și că decĭ D. Țoni n'a ochit pe D. Ionescu. D. prim-procuror însă, a găsit că unul din gloanțe a intrat în părete în direcțiunea umăruluĭ D-luĭ Ionescu.

Dosarul a fos înaintat Procuroruluĭ general care e posibil să facă oposiție la camera de punere sub acuzare contra ordonanțeĭ judecătoruluĭ.

—✠—

Un transport de 400 de caĭ aduși din Rusia pentru armata română, a intrat în țară pe la Oancea.

—✠—

Direcția căilor ferate române, a decis înființarea unuĭ noŭ inspectorat de tracțiune la Buzĕŭ.

Numaĭ inspectorĭ maĭ lipsesc la drumurile de fier...

—✠—

D. Maican proprietarul teatruluĭ celuĭ noŭ, care se construește în piața Tribunaluluĭ, a fost chemat pentru astă-zĭ la Parchet ca să dea maĭ multe deslușirĭ asupra accidentuluĭ care a cauzat moartea celor doĭ lucrătorĭ.

D. Maican era de față la acestă nenorocită întâmplare.

—✠—

Una din nebuniile luĭ Wilhelm II. Epilepticul împărat al Germanieĭ, cu ocazia uneĭ reprezentațiunĭ de gală ce s'a dat acum în onoarea sa la München, a cerut ca toate damele să fie obligate a veni *decoltate* la teatru.

—✠—

Asociațiunea generală a studenților românĭ a invitat pe societatea *Junimea studioasă medicală* ca să trimită o delegațiune la congresul din Giurgiu.

Precum se știe, până azĭ nu aveaŭ dreptul de a participa la congresele anuale și studențiĭ necreștinĭ.

Ne pare bine de acest început și dorim ca prejudecățile să dispară cu desăvârșire dintre studențĭ, lumina și viitorul Românieĭ.

In urma invitațiuneĭ primite, societatea *Junimea studioasă medicală*, a delegat pe D-niĭ Zeligher, Albeanu, Codreanu și Mayer ca să meargă la congresul din Giurgiu.

—✠—

Primăria a Capitaleĭ, a afișat acum câte-va zile o ordonanță prin care oprea cu desăvîrșire circulația prin oraș a căruțelor încărcate cu sacĭ de ciment, dacă aceste căruțe n'ar fi acoperite.

Tot această dispoziție, se luase și pentru carele încărcate cu cărămidă; dar această ordonanță a rĕmas numaĭ lipită pe strade, căcĭ transportul cimentuluĭ și cărămizeĭ prin oraș se face tot ca maĭ înainte, adică în căruțe deschise, umplând stradele de praful care orbește pe trecĕtorĭ.

De ce nu se ia o mĕsură ca ordonanțele Primăreĭ să se respecte, căcĭ alt-fel la ce maĭ folosește afișarea lor?

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	84 1/4
5%	Imprumutul comunal (1883)	94 1/2
5%	Imprumutul comunal (1890)	96 1/4
5%	Scris. funciare urbane	95 1/4
5%	Scris. funciare rurale	99 8/4
5%	Renta amortisabilă	100
5%	Scris. urbane de Iașĭ	86=

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXXIX

(39)

Lacrimile Aubépineĭ

Ea nu-l întâlni. La 7 și jumătate trecu pragul miculuĭ săŭ otel cu moartea în suflet.. El nu venise. Nu-ĭ scrisese. Luă un condeiu și o bucata de hârtie, și scrise cu mare durere.

Scumpe Marțial.

Nu e așa că este cu neputință! nu e așa că este o minciună? Mi se spune că tu te însorĭ! Eu nu cred și totușĭ plâng. Aceasta ar fi moartea mea, vezĭ tu; voiŭ muri de amorul tău; adu-țĭ aminte de Marguerite Aumont. Tu nu poțĭ face aceasta! Așa dar nu te-aĭ gândit la mine. Când tu m'aĭ luat de pe Câmpiile Elizee, eram fericită fără amor, astăzĭ fără tine voiŭ fi nenorocita nenorocitelor. Sățĭ fie milă de mine, sățĭ fie milă de inima mea. Și de altmintrelea amorul are drepturile sale. Eu pot să zic că nu vreau, căcĭ tu eștĭ al meu. Ițĭ închipuĭ decĭ că eu te-așĭ părăsi pentru un prinț sau pentru un milion? Nu știu nicĭ eu singură pentru cețĭ scriu, sunt nebună, fiind-că această scrisoare nu te va găsi la tine și tu veĭ veni la miezul nopțeĭ. Ț'am scrise căcĭ poate n'așĭ avea curajul să ț'o spun în față. Și apoĭ tu m'aĭ dezarma pe când așa te veĭ, esplica. Ah Marțial nu mă ucide!“.

A ta *Aubépine.*

rozā erĭ și albă astăzĭ

După asta se duse să-șĭ îmbrățoșeze pe nedespărțițiĭ săĭ.

— Vaĭ! zise ea, nu maĭ este nicĭ *el* nicĭ *eŭ*! Eu sunt moartă, el se consoală cu o alta!

Privi viața eĭ fără Marțial. Ce vedea? Nu putea găsi unul saŭ doĭ amanțĭ. Erau destuĭ barbațĭ care așteptau numaĭ un semnal ca să-ĭ dea mulțĭ banĭ.

— Dar acolea baniĭ nu face fericire! zise ea. Poțĭ fi fericit cu baniĭ când nu iubeștĭ, dar e un chin de a fi platită de un om pe care-l ureștĭ. Și văd eu că l'așĭ uri pe acel care ar lua locul luĭ Marțial. Maĭ bine să mor.

Maĭ toate femeile zic ast-fel; dar aceste cuvinte sînt spuse la năcaz, în neștirea lăcrimilor. Aproape toate se deșteaptă din această descurajare prin rezbunare sau prin dragostea de a trăĭ. Dar Aubépine era de bună credință, îndrăznea să privească moartea de aproape, ca o consolare romantică.

XL

Cuvêntul luĭ Dumnezeŭ

D-ra Fleur-du-Mal, care arătase așa de discretă cu D-ra d'Armaillac, care n'o salutase cu privirile la teatru când Jeana o privea cu simpatie, veni în ajutorul săŭ contra marchizuluĭ de Cormeilles. Iată cum.

Se știe că la Paris ceĭ maĭ bunĭ barbațĭ a doua zi de căsătorie nu părăsesc de fel modul lor de a trăĭ ca înainte; continuă de a urma torentul fără a schimba întru nemic obiceiurile lor. De maĭ multe orĭ marquizul de Cormeilles făcuse nițică curte D-reĭ Fleur-du-Mal, Ea a știut cum să-ĭ cadă în drum. El fu surprins și încântat de ochiadele sale. Nu rezistă, și la o scrisoare a D-reĭ Fleur-du-Mal, respundea prin un frumos bilet ne semnat, dar care prețuia cât un bilet de bancă. Ast-fel Fleur-du-Mal alergă, cu bucurie, la D-ra d'Armaillac, dându-ĭ piesele procesuluĭ.

Câud D. de Cormeilles făcu vizitele sale obișnuite zilnice, Jana îĭ prezentă aceste piese în plic, prin fecior, și să-ĭ spue că nu-l poate primi.

Marchizul înțelese; veni după o oară, iarășĭ nu 'a primit! el scrise dar nu i se respunse. Festa era jucată.

D-ra d'Armaillac primise de la dânsul o verigă de logodnă, ea i-o înapoĭ, rugându-l să o dea D-neĭ Fleur-du-Mal, ceia ce se făcu spre marea bucurie a amânduror femeilor.

— Hotărâtor zise, Fleur-du-Mal (floarea reuluĭ) este numită ast-fel prin antifrază. Maĭ bine așĭ numi-o Fleur-du-Bien (floarea bineluĭ).

De a doua zi, fu Marțial acolo care făcea vizită zilnică D-reĭ d'Armaillac. Nu se pierdu timpul cu strigările de nuntă.

— Sunt două secole de când te aștept, zicea Marțial.

— Și eŭ, zicea Jana, aștept de mult, de doĭ anĭ.

. . . .

Căsătoria se făcu fără zgomot. Se trimise scrisorĭ cu anunțurĭ că căsătoria a avut loc. Bine cuvêntarea nupțială a fost dată la Trinitatea, la 8 oare de dimineață. Nu era nimenea fară de marturiĭ cu D-ra d'Armaillac cu D-na de Tramont.

Maĭ era de asemenea într'un colț, D-ra Fleur-du-Mal, rugând din bună inimă.

Uitam încă. Era o femee voalată care nu se ruga,

Nicĭ odată D-ra nu fusese așa de profund religioasă, ea înțelegea că trebuia ca D-zeu să fie cu dânsa.

Dar când cine-va se apropie de fericire, numaĭ îndrăznește să maĭ facă un pas fără a ridica ochiĭ către cer. Marțial însușĭ, care zimbea veșnic, era dominat de majestatea acesteĭ ceremoniĭ a căsătorieĭ, pe care atêta scepticĭ au bravat'o, fiind nicĭ odată n'aŭ fost atinșĭ de grație.

Ast-fel D. de Briançon ca și Jana urmărea din ochĭ, în cartea oarelor de căsătorie, aceste versete biblice.

„Facețĭ că jugul însoțirilor să fie un jug de amor și de pace.

„Facețĭ ca, castă, ea să se mărite în Isus-Hristos. Să fie duioasă barbatuluĭ săŭ ca Rașela; castă ca Rebeca; credincioasă ca Sara! Facețĭ ca patul eĭ nupțial să n'ajungă o negustorie neligitimă; facețĭ ca ea să obțină în pudoarea sa, o fericită fecunditate; facețĭ ca părințiĭ să vadă copiiĭ copiilor săĭ până la a treia și a patra generație“.

Jana mulțumi luĭ D-zeŭ că a pus'o pe calea sănătoasă și adevărată a viețeĭ. Marțial racunoscu că în Biserică găsește lumina perdută și puterea de a face bine.

Nu se află stoicismul antic care se prețuiască maĭ mult de cât un cuvênt a luĭ Isus-Cristos pentru că sentimentul face maĭ mult de cât rațiunea și pentru că ceia ce este maĭ bun în spiritul omenesc este încă spiritul divin.

(Va urma)

Comitetul Perm. Prahova

Publicație

La licitația ținută în ziua de 16 curent, pentru închirierea pe un noŭ period de treĭ anĭ începătorĭ de la 26 Octombrie 1891, a prăvălieĭ cu dependințele eĭ și etajul de sus, situate în Bucureștĭ Strada Carol I, Nr. 27, donată acestuĭ județ de D-na Olimpia Lahovari, născută Arsachi, neobținêndu-se un preț avantagios caseĭ județuluĭ; comitetul prin încheierea, Nr. 2,523 a dispus amânarea licitațieĭ la 10 Septembrie viitor, ora 2 p. m., care se va ține oral, atât în sala ședințelor acestuĭ oficiŭ, precum și la Primăria Capitaleĭ.

Se publică de aceasta, spre cunoștința amatorilor care urméză a se presenta la concurență însoțițĭ de cuvenitele garanțiĭ pro visoriĭ în sumă de leĭ 160.

Președinde, L. SAVOPOLU.

Secretar, *Stoenescu.*

Nr. 3,829. 1891, August 24.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI :

București-Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pășcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,55 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rimnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8.40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,18 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ 11.37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

București-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

București-Piteștĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

București-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

București-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

București-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

București-Călărașĭ Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.